

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «προτάσεις του ΚΚΕ για την Αναθεώρηση του Συντάγματος»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το αστικό Σύνταγμα, όπως κάθε Σύνταγμα, κατοχυρώνει την εξουσία της κυρίαρχης τάξης, εν προκειμένω της αστικής τάξης. Διασφαλίζει τα συμφέροντά της και τις διεθνείς της συμμαχίες. Προωθεί νέους στόχους κι επιδιώξεις αυτής της εξουσίας. Οι αναθεωρήσεις του Συντάγματος γίνονται για να διασφαλιστεί η σταθερότητα της αστικής εξουσίας και για να αποτυπωθούν σε νομική-συνταγματική μορφή, οι νέες ανάγκες του συστήματος, όπως αυτές διαμορφώνονται στην πορεία των εξελίξεων.

Αυτό το στόχο υπηρέτησαν οι προηγούμενες αναθεωρήσεις του υπάρχοντος Συντάγματος, αυτό το στόχο υπηρετεί και η τωρινή αναθεώρηση, όπως προκύπτει από τις προτάσεις, κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ.

Ενδεικτικά αναφέρουμε, ότι οι προηγούμενες αναθεωρήσεις του ελληνικού Συντάγματος προχώρησαν μια σειρά αλλαγές που αφορούσαν το πεδίο της οικονομίας, την ελευθερία δράσης του κεφαλαίου, που έθετε η ενσωμάτωση της χώρας μας στο ευρωενωσιακό πλαίσιο. Αντίστοιχα, ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο η ισχύς του δικαίου της ΕΕ, όχι μόνο έναντι των κοινών νόμων αλλά και έναντι του ίδιου του Συντάγματος. Με βάση τα παραπάνω υλοποιήθηκαν και εξακολουθούν να υλοποιούνται η αστική πολιτική, μέσω των μνημονίων, η ασφυκτική επιτροπεία, το σύνολο των μέτρων υπέρ του κεφαλαίου, που εκπορεύονται από την ΕΕ και ισχύουν για όλα τα κράτη-μέλη.

Η τωρινή αναθεώρηση, όχι μόνο δεν θίγει τις προηγούμενες -αντιδραστικού χαρακτήρα- αλλαγές, αλλά προχωράει περαιτέρω στη θωράκιση του αστικού πολιτικού συστήματος και την ευθυγράμμισή του με τις σημερινές ανάγκες της άρχουσας τάξης.

Ο πρώτος στόχος που υπηρετούν τόσο οι προτάσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όσο και της ΝΔ κι άλλων κομμάτων, είναι να διασφαλιστεί η κυβερνητική πολιτική σταθερότητα και συνέχεια. Δηλαδή, να μη διαταράσσεται η άσκηση της κυρίαρχης αντιλαϊκής πολιτικής, από μια σειρά παράγοντες, ανάμεσα στους οποίους μπορεί να είναι και ο λαός, το κίνημά του, ο λαϊκός παράγοντας και η πίεση που μπορεί να ασκεί και πρέπει να ασκεί προς τις κυβερνήσεις.

Αυτό επιδιώκεται με την πρόταση για αποσύνδεση της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας από τη διάλυση της βουλής και για μια πιθανή εκλογή του από το λαό, που αντικειμενικά θα ισχυροποιήσει το ρόλο του στο πολιτικό σύστημα. Αυτό επιδιώκεται επίσης με την πρόταση για αλλαγή της «ψήφου δυσπιστίας», έτσι ώστε αυτή να μην οδηγεί σε πτώση της κυβέρνησης και σε πιθανές πρόωρες εκλογές, αλλά είτε να απορρίπτεται και να συνεχίζει μια κυβέρνηση που, όμως, έχασε την πλειοψηφία, είτε να αναζητούνται συμπράξεις για νέα σχήματα, χωρίς εκλογές. Ή ακόμη και με την πρόταση για αδιατάρακτες τετραετείς κοινοβουλευτικές θητείες.

Ο δεύτερος στόχος είναι η προσπάθεια να αναστηλωθεί το κύρος του αστικού πολιτικού συστήματος στα μάτια του λαού, το οποίο κλονίστηκε, ιδιαίτερα εξαιτίας της κρίσης, των μέτρων, αλλά και της ασυνέπειας λόγων έργων, στην οποία ο ΣΥΡΙΖΑ διέπρεψε. Να εμφανιστεί ότι δήθεν ηθικοποιείται ένα σάπιο και ξεπερασμένο σύστημα.

Ο τρίτος στόχος της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πάνω στον οποίο επιχειρείται να στηθεί και ο διπολικός καβγάς με τη ΝΔ, είναι αυτός που πλάσζεται με τα ψευδεπίγραφα συνθήματα της «εμβάθυνσης της δημοκρατίας», της «προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων», της δήθεν «αντινεοφιλελεύθερης ατζέντας», τη στιγμή που η κυβέρνηση επιτίθεται στα εργατικά, λαϊκά και δημοκρατικά δικαιώματα κι ελευθερίες.

Αλλωστε και σήμερα στο Σύνταγμα υπάρχουν διατάξεις για το δικαίωμα στην εργασία, για το δικαίωμα στη στέγη, για το δικαίωμα στην απεργία, για το δικαίωμα του συναθροίζεσθαι κ.λπ..

Αυτές οι αναφορές καθόλου δεν απέτρεψαν όλα αυτά τα χρόνια η ανεργία να έχει φτάσει στα ύψη, οι λαϊκές κατοικίες να φορολογούνται και να κατάσχονται, οι απεργίες να βγαίνουν στην πλειοψηφία τους παράνομες και καταχρηστικές.

Γιατί η αναγνώριση αυτών των δικαιωμάτων είναι τυπική, καταντά ένα «άδαιο πουκάμισο», αφού την ίδια στιγμή υπάρχει ένα σύνολο από ρήτρες, εξαιρέσεις, εκτελεστικούς νόμους που τα καταστρατηγούν στην πράξη, για να προστατεύσουν τον υπέρτατο νόμο που είναι το καπιταλιστικό κέρδος, την ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, τις εκμεταλλευτικές σχέσεις, σε τελική ανάλυση τη δικτατορία του κεφαλαίου.

Η αναφορά στο αστικό σύνταγμα -και στο ελληνικό- για την ισότητα των πολιτών είναι ψεύτικη, γιατί είναι μόνο τυπική, αφού εξισώνει τον κάτοχο του κεφαλαίου με τον κάτοχο της εργατικής δύναμης. Δεν είναι πραγματικά ίσος ο εργάτης, ο βιοπαλαιστής, με αυτόν που έχει στα χέρια του τον πλούτο, που έχει στην ιδιοκτησία του μεγάλες επιχειρήσεις, με τις οποίες προσλαμβάνει και απολύει, που έχει στα χέρια του Μέσα Ενημέρωσης και άλλους μηχανισμούς, άρα όχι μόνο επηρεάζει, αλλά και χειραγωγεί τη λαϊκή συνείδηση. Το ίδιο κάλπικη και τυπική είναι η λεγόμενη λαϊκή κυριαρχία, μέσω του γενικού εκλογικού δικαιώματος, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει τέτοια στις συνθήκες της ταξικής εκμετάλλευσης, κυριαρχίας παντού της αστικής ιδεολογίας μέσα από πολυπλόκτους τυπικούς και άτυπους μηχανισμούς.

Το ΚΚΕ συμμετέχει στη Συνταγματική Αναθεώρηση, καταθέτει προτάσεις κι εξαντλεί κάθε περιθώριο για να προστατευθούν και να διευρυνθούν τα λαϊκά, δημοκρατικά δικαιώματα, οι συνδικαλιστικές ελευθερίες, τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, χωρίς αυταπάτες ότι μπορεί να υπάρξει «προοδευτικό» και «δημοκρατικό» Σύνταγμα, στο πλαίσιο της σημερινής εξουσίας του κεφαλαίου. Καλούμε το λαό να κάνει αυτές τις προτάσεις, άζονες πάλης του εργατικού-λαϊκού κινήματος.

Πραγματικά κυρίαρχος μπορεί να γίνει ο λαός, όταν θα έχει στην ιδιοκτησία του τον πλούτο που παράγει. Σε αυτό το πλαίσιο μιας νέας κοινωνικής οργάνωσης, μπορούν να υπάρχουν νέοι λαογέννητοι θεσμοί διακυβέρνησης και εξουσίας, ένας ανώτερος τύπος δημοκρατίας. Αυτός θα εδράζεται στους τόπους δουλειάς, δηλαδή

στην παραγωγική μονάδα, στην κοινωνική υπηρεσία, θα οργανώνεται σε τοπικό, περιφερειακό και πανελλαδικό επίπεδο, σε μια πρωτόγνωρη μορφή άμεσης συμμετοχής, ελέγχου, αιρετότητας, λογοδοσίας και ανάκλησης των εκλεγμένων αντιπροσώπων του λαού, αξιοποιώντας και τα σύγχρονα τεχνολογικά επιτεύγματα.

Ο λαός έχει το δικαίωμα να παλεύει με όλες τις μορφές σε μια τέτοια κατεύθυνση και επίσης έχει το δικαίωμα και τη δύναμη να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις για την αλλαγή του σημερινού Συντάγματος.

Β. Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Α. Απαγόρευση εκχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων

1. Κατάργηση της παραγράφου 1 του άρθρου 27 Σ, που επιτρέπει τη μεταβολή στα όρια του ελληνικού κράτους.

2. Απαγόρευση διέλευσης από τη χώρα μας και τη στάθμευση σε αυτή ξένων στρατιωτικών δυνάμεων. Απαγόρευση παραχώρησης βάσεων και άλλων διευκολύνσεων. (άρθρο 27 παράγραφος 2 Σ)

3. Απαγόρευση παραγωγής, απόκτησης και παραμονής πυρηνικών και χημικών όπλων στη χώρα μας. (προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 27 Σ)

4. Κατάργηση συνολικά του άρθρου 28 Σ και ειδικότερα:

- Κατάργηση της παραγράφου 1, με την οποία αναγνωρίζεται η υπεροχή του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων έναντι του εσωτερικού δικαίου.

- Κατάργηση της παραγράφου 2, που επιτρέπει την παραχώρηση αρμοδιοτήτων του ελληνικού κράτους σε ξένα κέντρα και ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (ΝΑΤΟ, ΕΕ κ.λπ.).

- Κατάργηση της παραγράφου 3, με την οποία η χώρα μπορεί να προβαίνει σε περιορισμούς στην άσκηση της εθνικής της κυριαρχίας.

- Κατάργηση της ερμηνευτικής δήλωσης, με την οποία κατοχυρώνεται σε συνταγματικό επίπεδο η βασική επιδίωξη της αστικής τάξης για συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ.

5. Κατάργηση της ερμηνευτικής δήλωσης του άρθρου 80 Σ, με την οποία ρυθμίζεται συνταγματικά η συμμετοχή της Ελλάδας στην ΟΝΕ και στη ζώνη του Ευρώ.

Β. Λειτουργία Βουλής και δημοψηφίσματα

1. Συνταγματική κατοχύρωση ως πάγιου εκλογικού συστήματος της ανόθευτης απλής αναλογικής (άρθρο 54 Σ) και κατάργηση της δυνατότητας άσκησης εκλογικού δικαιώματος με επιστολική ψήφο. (άρθρο 51 παράγραφος 4 Σ)

2. Υποχρεωτικά συζήτηση δύο φορές το μήνα προτάσεων νόμου της αντιπολίτευσης (άρθρο 74 παράγραφος 6 Σ) και κατάργηση των περιορισμών του άρθρου 73 παράγραφος 3 που εμποδίζουν τα κόμματα και τους βουλευτές να παίρνουν νομοθετικές πρωτοβουλίες.

3. Καθιέρωση νομοθετικής πρωτοβουλίας από τον λαό (προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 73 Σ) με δυνατότητα κατάθεσης πρότασης νόμου υπογεγραμμένης από έναν αριθμό που να διευκολύνει την άσκηση του πιο

πάνω δικαιώματος (π.χ. 20.000 υπογραφές).

4. Η πρόταση για συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής να μπορεί να υποβληθεί και από μικρότερο αριθμό βουλευτών π.χ. 20 και υποχρεωτική συγκρότηση αν ψηφισθεί από έναν περιορισμένο αριθμό βουλευτών π.χ. 100, ώστε να μην μπορεί η κυβερνητική πλειοψηφία να μπλοκάρει τη συγκρότησή της. (άρθρο 68 παράγραφος 2)

5. Ουσιαστική κατάργηση του άρθρου 48 Σ. Δεν αναστέλλονται άρθρα του Συντάγματος που ορίζουν ατομικά και συλλογικά κοινωνικά δικαιώματα και πολιτικές ελευθερίες (άρθρο 5 παράγραφος 4, άρθρα 6, 8, 9, 11, 12 παράγραφοι 1 έως και 4, άρθρα 14, 19, 22 παράγραφος 3 και άρθρο 23). Δεν επιτρέπεται η συγκρότηση ειδικών δικαστηρίων ούτε και η αναστολή των άρθρων 96 παράγραφος 4 και 97.

Να εξετάζεται μόνον η περίπτωση της δυνατότητας επίταξης των αναγκαίων υποδομών (λιμάνια, αεροδρόμια και άλλα), τα οποία ανήκουν σε εγχώρια ή ξένα ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα, σε περίπτωση επίθεσης ξένης χώρας ή συνασπισμού χωρών κατά των κυριαρχικών δικαιωμάτων και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.

6. Υποχρεωτική διενέργεια δημοψηφίσματος αν η πρόταση δημοψηφίσματος που καταθέτει ένα κόμμα ψηφισθεί από έναν σημαντικό αριθμό βουλευτών π.χ. 100 και το αποτέλεσμα των δημοψηφισμάτων να είναι δεσμευτικό για τις κυβερνήσεις. Πρόβλεψη για διενέργεια δημοψηφίσματος με λαϊκή πρωτοβουλία. (άρθρο 44 παράγραφος 2 Σ)

Γ. Πλήρης διαχωρισμός Κράτους - Εκκλησίας

1. Κατοχύρωση της πλήρους ελευθερίας συνείδησης σε συνδυασμό με τον πλήρη διαχωρισμό Κράτους και Εκκλησίας και ειδικότερα:

- α) Να καταργηθεί η εισαγωγική αναφορά του Συντάγματος «...στο όνομα της Αγίας Τριάδας».

- β) Να καταργηθεί το άρθρο 3 Σ που ορίζει ως επικρατούσα θρησκεία την Ορθόδοξη Χριστιανική.

- γ) Να καταργηθεί το άρθρο 14 παράγραφος 3Α που επιτρέπει την κατάσχεση εντύπου με εισαγγελική εντολή για προσβολή της χριστιανικής και κάθε άλλης γνωστής θρησκείας.

- δ) Να καταργηθεί από το άρθρο 16 παράγραφος 2 Σ η αναφορά που αναγορεύει σε σκοπό της εκπαίδευσης την ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης και το μάθημα των θρησκευτικών να αφορά αποκλειστικά την ιστορία των θρησκειών.

- ε) Να τροποποιηθεί το άρθρο 13 Σ ώστε:

- Να καταργηθεί η αναφορά στην παράγραφο 3 στην επικρατούσα θρησκεία.

- Να καταργηθεί στην παράγραφο 5 ο θρησκευτικός όρκος και να καθιερωθεί υποχρεωτικά ότι όπου απαιτείται όρκος, αυτός θα γίνεται με τη διαβεβαίωση στην τιμή και στη συνείδηση.

- Να προστεθεί ρητή ρύθμιση που καθιερώνει την υποχρεωτικότητα του πολιτικού γάμου, καθώς επίσης και της ονοματοδοσίας των τέκνων, όσον αφορά την αναγνώρισή τους από την πολιτεία για οποιαδήποτε συνέπεια.

- στ) Να τροποποιηθούν τα άρθρα 33 παράγραφος 2 και 59 παράγραφοι 1, 2 Σ που αναφέρονται στο θρησκευτικό

όρκο του Προέδρου της Δημοκρατίας και των βουλευτών, ώστε οι πιο πάνω όταν αναλαμβάνουν τα καθήκοντά τους να επικαλούνται τη συνείδησή τους.

Δ. Διεύρυνση κοινωνικών συνδικαλιστικών και πολιτικών δικαιωμάτων

1. Εξασφάλιση του απορρήτου της προσωπικής ζωής από τη συλλογή και επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών και πλήρης απαγόρευση της συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων, που αφορούν τη συνδικαλιστική και πολιτική δράση. (άρθρο 9Α Σ)

2. Διεύρυνση του δικαιώματος της απεργίας (απεργία πολιτικής αλληλεγγύης κ.λπ.) απαγόρευση ανταπεργίας. Απαγόρευση επιστράτευσης απεργών. Να επιτραπεί η απεργία στα σώματα ασφαλείας και στους δικαστικούς και να σταματήσει η με οποιονδήποτε τρόπο απαγόρευση της συνδικαλιστικής δράσης των υπαλλήλων του στενότερου και ευρύτερου δημόσιου τομέα. (άρθρο 23 παράγραφος 2 Σ)

3. Πλήρης κατοχύρωση, χωρίς περιορισμούς των ελεύθερων συλλογικών συμβάσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. (άρθρο 22 παράγραφος 3 Σ)

4. Κατοχύρωση του δικαιώματος της συνδικαλιστικής έκφρασης των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και σύσταση Επιτροπών Στρατευμένων για την αντιμετώπιση προβλημάτων κατά τη διάρκεια της θητείας τους. (με προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 22 Σ)

5. Κατοχύρωση πλήρους πολιτικής και κοινωνικής δραστηριότητας των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και των υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας, όταν βρίσκονται εκτός υπηρεσίας. (άρθρο 29 παράγραφος 3 Σ)

6. Η μόρφωση δεν είναι εμπόρευμα. Πλήρης διασφάλιση του ενιαίου και δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας με απαγόρευση στη λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στην εκπαίδευση και κατάρτιση. Πλήρης κατοχύρωση στη δωρεάν παροχή παιδείας για όσους βρίσκονται στη χώρα. (άρθρο 16 Σ)

7. Η παροχή υπηρεσιών υγείας δεν είναι εμπόρευμα. Πλήρης διασφάλιση της παροχής υπηρεσιών υγείας - πρόνοιας αποκλειστικά από το δημόσιο και απολύτως δωρεάν, με απαγόρευση της επιχειρηματικής δραστηριότητας. (άρθρο 21 παράγραφος 3)

8. Διασφάλιση του δημόσιου αποκλειστικά χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης. (άρθρο 22 παράγραφος 5)

9. Πλήρης κατάργηση του μέτρου της εκτόπισης. (άρθρο 5 παράγραφος 4 Σ)

10. Κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιπτώσεις. (άρθρο 7 παράγραφος 3 Σ)

11. Πλήρης κατοχύρωση του δικαιώματος να συνέρχονται και να συναθροίζονται οι ευρισκόμενοι στη χώρα μας με ταυτόχρονη κατάργηση των όποιων περιορισμών στις δημόσιες συναθροίσεις. (άρθρο 11 Σ)

12. Κατοχύρωση του δικαιώματος της νομικής συμπαράστασης σε όλες τις διαδικασίες ενώπιον των αρχών. (προσθήκη παράγραφος 3 του άρθρου 20 Σ)

13. Επαναδιατύπωση του άρθρου 25 Σ με απόφαση των φράσεων που εισήχθησαν με την αναθεώρηση του 2001, οι οποίες θεσμοθέτησαν ρητά τους περιορισμούς στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Ε. Δημόσια Διοίκηση και άλλοι κρατικοί θεσμοί

1. Ενιαία σχέση εργασίας στο Δημόσιο που είναι δημοσίου Δικαίου (άρθρο 103 Σ) και κατάργηση της συνταγματικής απαγόρευσης για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. (άρθρο 103 παράγραφος 3 και 8 Σ)

2. Κατάργηση του άρθρου 82 παράγραφος 3 για την ΟΚΕ.

3. Κατάργηση του άρθρου 82 παράγραφος 4 Σ για το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής. Υπάρχει η Διαρκής Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών της Βουλής για να συζητά τα θέματα αυτά.

ΣΤ. Δικαιοσύνη

1. Παύει ο διορισμός της ηγεσίας της Δικαιοσύνης (οι Πρόεδροι και οι Αντιπρόεδροι των Τριών Ανωτάτων Δικαστηρίων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ο Γενικός Επίτροπος των Διοικητικών Δικαστηρίων) από την Κυβέρνηση. Η ηγεσία της Δικαιοσύνης πρέπει σε κάθε περίπτωση να εκλέγεται από ευρύτερο εκλεκτορικό σώμα. (άρθρο 90 παράγραφος 5 Σ)

2. Κατάργηση της προβλεπόμενης από το Σύνταγμα ex officio συμμετοχής στο οικείο ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. (άρθρο 90 παράγραφος 1 Σ) και στο οικείο Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο (άρθρο 91 παράγραφος 2 Σ) του Προέδρου του οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όλα τα μέλη των πιο πάνω οργάνων πρέπει να προκύπτουν με κλήρωση.

3. Κατάργηση της προβλεπόμενης από το Σύνταγμα παρέμβασης του αρμόδιου Υπουργού Δικαιοσύνης στις προαγωγές κ.λπ. των δικαστικών λειτουργών, μέσα από την παραπομπή των αποφάσεων του οικείου Δικαστικού Συμβουλίου στην Ολομέλεια του οικείου Δικαστηρίου (άρθρο 90 παράγραφος 3 Σ), καθώς επίσης και της παρέμβασης του ιδίου Υπουργού στην πειθαρχική δίωξη των δικαστικών λειτουργών. (άρθρο 91 παράγραφος 1 Σ)

4. Κατάργηση της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης και εκδίκαση των στρατιωτικών αδικημάτων των στρατιωτικών από τα κοινά Ποινικά Δικαστήρια. (άρθρο 96 παράγραφος 4 Σ)

Ζ. Ποινική ευθύνη Υπουργών

Ριζική αλλαγή του άρθρου 86 του συντάγματος, ώστε να αρθούν όλα τα εμπόδια και να διώκονται οι Υπουργοί όπως όλοι οι πολίτες. Να ισχύσει η κοινή παραγραφή με την κατάργηση της αποσβεστικής προθεσμίας και να μην εξαρτάται η δίωξή τους από την θέληση της εκάστοτε κοινοβουλευτικής κυβερνητικής πλειοψηφίας.

Η. Τοπική αυτοδιοίκηση

Συνταγματική κατοχύρωση της υποχρέωσης του Κράτους να εξασφαλίζει τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους στους Ο.Τ.Α., με χρηματοδότηση μέσα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Απαγόρευση επιβολής πειθαρχικών ποινών σε βάρος των αιρετών εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Απαγόρευση του ελέγχου σκοπιμότητας των αποφάσεων από κρατικά όργανα. Η επίλυση των διαφορών όταν αμφισβητείται η νομιμότητα, να γίνεται από τη Δικαιοσύνη. (άρθρο 102 Σ)

Θ. Κατάργηση προνομίων εφοπλιστικού κεφαλαίου και κεφαλαίων εξωτερικού - φυσικός πλούτος και κοινωνικά αγαθά

1. Κατάργηση των προνομίων ξένου και εφοπλιστικού κεφαλαίου. (άρθρο 107 Σ)

2. Ο ορυκτός πλούτος, τα μεταλλεύματα και οι υδρογονάνθρακες, καθώς επίσης και ο φυσικός πλούτος όπως οι ποταμοί, οι λίμνες, οι λιμνοθάλασσες, οι αιγιαλοί, τα σπήλαια, οι ιαματικές πηγές, καθώς και οι αρχαιολογικοί χώροι είναι αποκλειστικά δημόσια περιουσία και δεν παραχωρούνται για εκμετάλλευση σε τρίτους.

Τα κοινωνικά αγαθά όπως το νερό, η ηλεκτρική ενέργεια, το φυσικό αέριο είναι αποκλειστικά ιδιοκτησία του Κράτους και δεν παραχωρούνται για εκμετάλλευση σε τρίτους.

Οι δημόσιες εκτάσεις στους ορεινούς όγκους της χώρας μας, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, απαγορεύεται να παραχωρηθούν σε τρίτους για εμπορική και βιομηχανική εκμετάλλευση. (Τροποποίηση του άρθρου 18 παράγραφοι 1 και 2 Σ)

Αθήνα, 30 Νοεμβρίου 2018

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Δημήτρης Κουτσούμπας
Αλέκα Παπαρήγα
Σάκης Βαρδαλής
Γιάννης Γκιόκας
Γιάννης Δελής
Λιάνα Κανέλλη
Νίκος Καραθανασόπουλος
Χρήστος Κατσώτης
Γιώργος Λαμπρούλης
Διαμάντω Μανωλάκου
Νίκος Μωραΐτης
Θανάσης Παφίλης
Κώστας Στεργίου
Μανώλης Συντυχάκης
Σταύρος Τάσσο